

Ο ΓΓ της ΔΣΟ για τον «άγιο» της πολιτικής Ιωάννη Καποδίστρια

/ [Επικαιρότητα](#)

«Το παράδειγμα του Καποδίστρια αποδεικνύει ότι μπορείς να είσαι φλογερός πατριώτης και αγνός χριστιανός και ταυτόχρονα φορέας της ευρωπαϊκής ενότητας και συνεννόησης». Τα παραπάνω τόνισε ο Γενικός Γραμματέας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης της Ορθοδοξίας (ΔΣΟ), Μέλος του ελληνικού κοινοβουλίου, δρ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, σε τιμητική αναφορά του μετά την επιμνημόσυνη δέηση που τελέστηκε στο μνήμα του Ιωάννη Καποδίστρια στην Μονή Πλατυτέρας στην Κέρκυρα από τον Μητροπολίτη Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριο παρουσία του Μητροπολίτη Ζάμπιας κ. Ιωάννη και της αντιπροέδρου της Ρωσικής Κρατικής Δούμας κ. Άννας Κουζνετσόβα.

Κατά τη διάρκεια της τελετής, η οποία έγινε από την Διεθνή Γραμματεία της ΔΣΟ και συνεδριάζει αυτές τις ημέρες στο νησί, με τη συμμετοχή Ορθοδόξων βουλευτών από 10 κράτη, έγινε κατάθεση στεφάνων στο μνήμα του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας από τον Μάξιμο Χαρακόπουλο και τον πρόεδρο της Γ.Σ.

της ΔΣΟ, βουλευτή της Κρατικής Δούμας της Ρωσίας, Σεργκέι Γκαβρίλωφ. Η τελετή ολοκληρώθηκε με τον εθνικό ύμνο. Ο επικεφαλής της ΔΣΟ στην ομιλία που εκφώνησε, εκ μέρους του διεθνούς οργανισμού, ανέφερε ότι «η ΔΣΟ κλίνει ευλαβικά το γόνυ εμπρός στον τάφο ενός μεγάλου διπλωμάτη, μεγάλου επιστήμονα-ιατρού, ενός Αγίου της πολιτικής, του πρώτου κυβερνήτη της Ελλάδας, του Ιωάννη Καποδίστρια, που αναπαύεται εδώ στην πατρώα γη της Κέρκυρας, στην ιστορική Μονή Πλατυτέρας. **Η προσωπικότητα αυτού του γνήσιου Έλληνα πατριώτη και ειλικρινούς πιστού χριστιανού, έλαμψε σε ολόκληρη την Ευρώπη στις αρχές του 19ου αιώνα, αφήνοντας ανεξίτηλο το στίγμα του στην ιστορία.** Ο γνωστός Χένρυ Κίσινγκερ στην διδακτορική του διατριβή διατύπωσε την άποψη ότι στην πολιτική υπάρχουν δύο ειδών άνθρωποι: οι Μέτερνιχ και οι Καποδίστριας. Ο κυνικός μακιαβελισμός απέναντι στον αγνό δημοκρατικό φιλελευθερισμό, αυτόν που υπερασπίστηκε το ένδοξο τέκνο της Κέρκυρας, από τις υψηλές θέσεις που ανέλαβε στην υπηρεσία του τσάρου Αλεξάνδρου Α΄».

Η προσφορά Καποδίστρια στην Ευρώπη

Ο Μάξιμος Χαρακόπουλος ανέφερε «επιγραμματικά την προσωπική του επιτυχία στην ειρήνευση, στην εδαφική ακεραιότητα, την πολιτική αποκατάσταση και την αναγνώριση της ουδετερότητας της Ελβετίας. Έργο που αναγνωρίζεται έως σήμερα από τους κατοίκους αυτού του κράτους. Έργο της δικής του πολιτικής οξυδέρκειας ήταν, εν πολλοίς, και η αποτροπή επιβολής δρακόντειων, εδαφικών και οικονομικών, όρων κατά της Γαλλίας στο συνέδριο της Βιέννης. Απετράπη, έτσι, η προοπτική της διαιώνισης των αντιπαραθέσεων των μεγάλων δυνάμεων, κάτι που δυστυχώς, δεν ίσχυσε μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο με τα γνωστά καταστροφικά αποτελέσματα.

Δημιουργικότετη υπήρξε και η συμβολή του στην πρώτη θεσμική οργάνωση της Βεσσαραβίας, που απελευθερώθηκε ακριβώς εκείνη την περίοδο από τον τουρκικό ζυγό. Ο Καποδίστριας ως υπουργός εξωτερικών της ρωσικής αυτοκρατορίας επιδόθηκε στο πλαίσιο των συσχετισμών που είχαν διαμορφωθεί στην υπεράσπιση του δικαίου των μικρών λαών -ειδικά των υπόδουλων- έναντι των δυνάμεων της Ιεράς Συμμαχίας που ήθελαν να το αγνοούν. Κι αυτό επεδίωξε στο συνέδριο του Άαχεν το 1818, οραματιζόμενος τη δημιουργία ενός πανευρωπαϊκού θεσμού που θα προάγει την ειρήνη και την δικαιοσύνη μεταξύ των λαών της ηπείρου. Προφανώς, ο κόμης ήταν μπροστά από την εποχή του. Θα έπρεπε να κυλήσει πολύ νερό ακόμη στο ποτάμι της ιστορίας ώστε τα οράματα αυτά να βρουν την έκφρασή τους στα αιτήματα των ευρωπαϊκών κρατών».

Υπηρέτησε την Ελλάδα με αυταπάρνηση

Ο Γ.Γ. της ΔΣΟ υπογράμμισε ότι «δυστυχώς, ακόμη και σήμερα διαπιστώνουμε τη δυσκολία να δημιουργηθούν συνθήκες ειρήνης και συνεργασίας μεταξύ όλων των ευρωπαϊκών λαών, χωρίς την ύψωση διαχωριστικών τειχών και άγονων ανταγωνισμών. Αναστήματα, όμως, όπως του Καποδίστρια θα μένουν πάντα φωτεινοί οδοδείκτες για τους λαούς μας στην αναζήτηση ενός καλύτερου αύριο, και ιδιαίτερα σε περιόδους σύγχυσης, όπως είναι αυτή που διανύουμε. Γιατί δυστυχώς σήμερα ακούγονται φωνές στην Ευρώπη που απαξιώνουν βασικά συστατικά της ταυτότητάς μας, όπως η χριστιανική πίστη και η εθνική μας παράδοση. Διότι έτσι μόνον, όπως διατείνονται, θα μπορέσουμε να ενωθούμε. Κι όμως, το παράδειγμα του Καποδίστρια αποδεικνύει ότι μπορείς να είσαι φλογερός πατριώτης και αγνός χριστιανός και ταυτόχρονα φορέας της ευρωπαϊκής ενότητας και συνεννόησης. Ο Καποδίστριας υπηρέτησε την Ελλάδα με αυταπάρνηση. Όταν ανέλαβε τα καθήκοντά του κυβερνήτη η χώρα ήταν κατεστραμμένη από τα ξένα στίφη και μοιρασμένη από τα εμφύλια μίσση. Κι, όμως, κατάφερε να αυξήσει τα ελληνικά εδάφη που ελευθερώθηκαν, αλλά και να βάλει τα θεμέλια ενός σύγχρονου κράτους στην εκπαίδευση, στη διοίκηση, στην οικονομία, στην δικαιοσύνη. Και, τελικά, να το πληρώσει με την ίδια του τη ζωή, δολοφονημένος λίγο πριν εισέλθει στην εκκλησία, που ανελλιπώς εκκλησιάζονταν κάθε Κυριακή, ως πιστός Ορθόδοξος Χριστιανός. Αιώνια του η μνήμη!».

